

УДК 811.111'42

**В. В. Зірка, д-р філол. наук, проф.,
Н. В. Зінуква, канд. пед. наук, доц.**

ФУНКЦІЇ СОЦІОЛЕКТІВ У СУЧАСНОМУ МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ: ПИТАННЯ ПЕРЕКЛАДУ

У статті висвітлюються функції соціолектів у англомовному медійному дискурсі, а також проблеми їх перекладу українською мовою. Розглядаються різні види соціолектів та аналізуються найбільш ефективні способи їх перекладу відповідних мовних одиниць українською мовою.

Ключові слова: соціолект, медійний дискурс, функціонування, переклад.

Стаття посвячена изучению функций социолектов в англоязычном медийном дискурсе и проблеме их перевода на украинский язык. Рассматриваются разные виды социолектов и анализируются наиболее эффективные способы перевода соответствующих языковых единиц на украинский язык.

Ключевые слова: соціолект, медійний дискурс, функціонування, переклад.

The given paper deals with the sociolect functions in the media discourse and its translation from English into Ukrainian. Different types of sociolects as well as their functioning in the English texts of mass-media discourse are considered. The most efficient ways of their translation into Ukrainian are analyzed.

Key words: sociolect, Mass-media discourse, functioning, translation.

Соціолект – мова, якою розмовляє певна соціальна група, соціальний прошаро, яка переважає всередині певної субкультури. Розглядаючи різні точки зору, бачимо, що при визначенні соціолекту зазвичай робляться спроби співвіднести цей термін з іншими, що позначають ті чи інші різновиди мови. Слід зазначити деяку плутанину, що виникає при використанні термінів "соціолект", "жаргон", "арго" і "сленг", які часто вживаються як синоніми [1–12]. Прикладами соціолектів можуть служити особливості мови військових (солдатський жаргон), школярів (шкільний жаргон), кримінальний жаргон, арго хіпі, студентський сленг, професійний (спілкування фахівців з ІТ), інші арго (наприклад, торговців наркотиками).

Соціолекти зберігають нормативну граматику і розрізняються за лексико-семантичними і фразеологічними засобами. Слова національної мови отримують в соціолекті інше значення, в результаті чого виникає омонімія: *бублик – борошняний виріб у вигляді кільця, і баранка "кермо", у спорті баранка вживається у значенні "поразка за неявку або відмову від виступу"; "клава" і клавіатура; "скинути" – перекинути, скопіювати на флешкарту; "маус", "мишара" – миша – у комп'ютерному слензі. Підтвердженням цьому наведемо кілька жаргонізмів різних часів: *етажерка, тобто "літак У-2", кукурузник – "літак По-2" та інші [8].* Політичні та соціокультурні зміни в суспільстві розширили набір мовних ситуацій і суттєво вплинули на розвиток соціолектів. Прикладом сучасного офісного жаргону є наступні:*

"(від)ксерити", "факсанути", "набити" або "набрати комп'ютерний текст". Всім зрозуміло чиновницький жаргон: "навантажити" – дати вказівки, що перевищує посадові обов'язки; "напрацювати" – опрацювати, створити обсяг інформації; "продзвонити", проінформувати за допомогою телефону; "прописати" – викласти в нормативно-правовому акті; "проговорити" – обговорити що-небудь, чітко сформулювати проблему.

До шкільного жаргону слід віднести прізвиська вчителів: "алгеброїд", "фізичка", "історичка", "химоза". Особливою "креативністю" відрізняється студентський жаргон: "лаба" – лабораторна робота; "СРЯ" – сучасна російська мова, "крики" – журнал "Питання літератури", "ботан" – студент, який багато уваги приділяє навчанню, "бомбити" – писати підкладні листи, "общага", "курсовик", "античка" [7]. Отже, під поняттям "соціолект" ми розуміємо "сукупність мовних особливостей, які є властивими для будь-якої соціальної групи – професійної, станової, вікової тощо – в межах тієї чи іншої підсистеми національної мови" [5, 6].

У лінгвістиці на позначення цього феномена зазвичай використовуються чотири терміни – поняття: "арго", "жаргон", "сленг" і "соціальний діалект". Найбільш однозначним представляється останній, узагальнюючий, термін, хоча у деяких лінгвістичних школах його адекватність справедливо піддається сумніву [1, 2, 9]. Підкреслимо ще раз, що соціолекти не представляють цілісних систем комунікації. Це саме особливості мови – у вигляді слів, словосполучень, синтаксичних конструкцій, особливостей наголосу тощо; основа ж соціолектів – словникова і граматична – зазвичай мало чим відрізняється від характерної для даної національної мови. Так, в сучасному кримінальному арго є досить велика кількість специфічних позначень, у тому числі метафоричних: "балда" – голова, "шматок" – тисяча рублів, "мент" – мільйонер, "хаза", "малина" – злодійське кубло, "хрускоти" – гроші, "шмонати" – обшукувати, "етанка" – пересильна в'язниця тощо. Але відмінювання цих слів, їх об'єднання в реченні здійснюються за загальнономовними моделям і правилами, загальнономовною є й лексика, що не позначає будь-які специфічні реалії "професійного" і побутового життя кримінальників [3].

Соціолекти є відгалуженням загальнонародної мови та зумовлені соціально-професійною диференціацією суспільства. Соціальні діалекти характеризуються специфікою у формуванні, доборі й використанні певної частини лексико-фразеологічних (а іноді й фонетичних, морфологічних та синтаксичних) мовних засобів. Обсяг словника таких професійних, соціальних, вікових або ціннісно-світоглядних груп зумовлюється ступенем їхньої відособленості від решти носіїв мови і включає в себе певну кількість специфічних слів: *жига* (запальничка), *лох* (нікчемна людина); найчастіше – загальноновживаних слів у специфічних значеннях: *абзац* (кінець), *торба* (погане закінчення подій), *тачка* (автомобіль).

Вживаються соціолекти переважно в усній неофіційній формі спілкування, частково в художній літературі та у публіцистиці. З поширенням електронних засобів соціолекти почали активніше відображатися на письмі.

Питання визначення терміну *соціалект*, та його особливостей глибоко вивчалось відомими дослідниками, такими як Дж. Мюррей, Л. Соудек, Е. Партрідж, В. А. Хомяков, С. Б. Флекснер, А. Д. Швейцер, Г. А. Судзиловський, В. П. Коровушкін. Вченими було встановлено, що соціальний діалект характеризується специфічними особливостями у формуванні, доборі й використанні певної частини лексичних та фразеологічних засобів (у граматичній структурі такі особливості не спостерігаються). Обсяг словника таких груп зумовлюється ступенем їхньої відособленості від решти носіїв мови і включає в себе певну кількість специфічних повнозначних слів – іменників, прикметників, дієслів, прислівників, рідше – числівників і займенників (останні зустрічаються тільки в таємних соціально-діалектних системах) чи загальноновживаних слів у специфічних значеннях (решта лексичних засобів – загальноновживані слова).

Варіювання у користуванні лексичними засобами залежить від середовища і сфери вживання. Є, наприклад, вікові особливості: мова дітей (передусім раннього віку) відрізняється від мови дорослих особливим словником (*панка – хліб, бича – теля, паця – свиня, льоля – сорочка* тощо); специфічними для української мови дієслівними утвореннями є: *їстки, їстоньки, купаньки, питоньки, спатоньки, ходитоньки* тощо.

Диференціація у користуванні лексичними засобами мови залежить від загальноосвітнього рівня носіїв мови, їх суспільного становища, роду занять, кола інтересів, середовища, до якого належить носій мови та ін. Чинники, які зумовлюють соціально-діалектичну диференціацію мови, настільки різноманітні, що їх не завжди можна визначити. До того ж досить часто вони діють одночасно, що призводить до інтеграції різних соціально-діалектичних відгалужень від загальнонародної мови. Соціальні діалекти певною мірою можуть перехрещуватися з територіальними, проте, на відміну від територіальних, вони не охоплюють фонетичні системи та граматичні будови.

Професійні діалекти (лат. *dialektos* – говір, наріччя; лат. *professio* – професіоналізм, офіційно зазначене заняття, спеціальність) – це слово або вислів, що об'єднують людей однієї професії або одного роду діяльності за їх мовними рисами. Професійні діалекти ще називають емоційно забарвленими елементами, що виступають як розмовні синоніми – еквіваленти до стилістично індивідуальної професійної номенклатури, чи слова-терміни і часто виходять за межі літературної норми [3].

Так, наприклад, у водіїв *легковий автомобіль з покращеною прохідністю має назву – бобик, руль – бублик, автопокришка – гума, а сам автомобіль – кінь*. Такі професійні діалекти є метафоризованими словами загального використання. Деякі з цих слів входять до нормального вжитку: *двірник – пристрій для очищення вітрового скла (склоочисник) – у водіїв*. Інколи професійні діалекти мають локальний характер і накладаються на територіально-діалектичні відмінності в лексиці. Так, в південно-західних говорах *"верстат" (на якому тчуть) має назву – кросна*.

А у сфері сільського господарства сільські робітники використовують у своєму вжитку такі слова як *оранка, косовиця, скиртування, силосування*; серед шахтарів поширені слова *забій, вруб-машина, на-гора, віра, майна*; у сталеварів – *мартен, плавка, проба, оболванка, вагранка, затискач*; від працівників поліграфії можна почути поняття *курсив, петит, набір, гранки*, від медиків – *перкусія, пальпація, ремісія, кома* тощо. У професійних діалектах кожна назва за своїм походженням є структурною і відноситься лише до певної професійної сфери, тобто ізольована від інших.

Однією з характерних ознак професійної лексики є багатство її на слова, що стосуються спеціальних галузей суспільства. Але в українських діалектах нерівномірно представлені різні ділянки спеціальної лексики. Це зумовлюється певним чином економічним та соціальним перебуванням сфери або краю. Наприклад, в українських говорах району Карпат широко представлені вівчарські, лісницькі професійні діалекти, в закарпатських – садівницькі, в приморських районах – рибальські та інші.

Сфери, в яких виникають професійні діалекти, це професійні та виробничі диференціації суспільства, суспільного розподілу праці. Така лексика вживається у художній літературі для того, щоб відтворити особливості життя та побуту певного професійного середовища. Така лексика створюється на основі усного різновиду загальнонародної мови і становить окреме зібрання певних слів та висловів, які пов'язані деякою мірою з якоюсь професією чи родом заняття.

Професійні діалекти виконують суспільно корисну функцію (лексика, що входить до їхнього складу, означає предмети і явища, для яких, зазвичай, немає відповідників у літературній мові). Професійні слова не набувають значного поширення в літературній мові, оскільки є специфічними і не позначають предметів першої необхідності. Разом з тим вона має потенційні можливості для термінологізації, тому іноді і фіксується у складі тієї чи іншої галузевої термінології.

Соціолект як феномен комунікативного простору викликає багато труднощів під час перекладу. Це пов'язано зі специфікою вживання того чи іншого соціолекту та з середовищем, в якому він використовується. Виходячи з результатів наших спостережень, можемо визначити, що найбільш поширеними засобами для перекладу соціолектів є переклад за допомогою аналогу, описовий переклад та дослівний переклад. Вирішальним фактором при виборі того чи іншого засобу перекладу є прагматика отримувача. Також слід зазначити, що середовище, у якому використовується даний соціолект, та відсутність або наявність аналогів у мові перекладу також грають важливу роль при перекладі.

Сучасне перекладознавство надає великого значення питанням відносин мови та соціальних ролей мовців, а також впливу на мову статусу та суспільного становища мовців. Дійсно, соціальний клас, етнічні джерела, стать, вік, регіональні джерела і професійний статус – всі ці фактори призводять до зміни мови, про котрі ми говоримо. Ці проблеми є вкрай важливими, оскільки боротьба за соціальний статус мов дуже часто приводила до військових конфліктів і кровопролиття. Значимість, яка надається рідній

мови, створює значні проблеми для перекладача, а переклад є одним з елементів боротьби за розвиток і захист мов, що стоять на межі зникнення.

Відомо, що ще з часів середньовіччя пропагувалася теорія про те, що переклади, створені для вельможного панства, повинні бути важчими, ніж ті, які створюються для простих неосвічених людей. Поширювалося пояснення середньовічних диспутів з приводу переведення Нового Завіту як способу вироблення певного соціального стилю, відповідно до рівня підготовленості майбутніх читачів [11].

Для перекладачів, що не мають на меті культурного домінування, існує проблема вираження засобами перекладу мовних варіантів, відмінних від домінуючої "правильної" мови. Йдеться, насамперед, про переведення соціолектів і діалектів. Незважаючи на те, що обидва терміни мають у своєму складі загальний компонент "-лект", діалекти, зазвичай, визначаються як манера мови, яка є типовою для групи людей, що проживають у певному регіоні, а соціолекти характеризують мову носіїв, об'єднаних за соціальною ознакою, статусом, професією тощо [13]. Ці два поняття збігаються, якщо ми визнаємо той факт, що в багатьох країнах діалекти зазвичай використовуються в середовищі нижчих класів населення регіону, а середні класи, які проживають в тому ж географічному просторі, використовують національний соціолект [4].

На наш погляд, у цьому контексті слід розглянути проблему сленгу. У багатьох культурах сленг зазвичай є соціолектом, який використовують специфічні групи населення. Він може мати відношення до роду занять, як, наприклад, злодійський сленг, більша частина лексики якого ніколи не стає відомою широким верствам населення. Так, наприклад, вираз *to do a creep* позначає особливий спосіб пограбування будинку, а такі слова як *a twoccer (taken without owner's consent)* використовуються стосовно до "лихач", *викрадаються*. Подібні слова відомі, зазвичай, тільки самим злочинцям і поліції. Деякі з них потрапляють в газети в період різького збільшення кількості злочинів, а потім включаються в словники. Інші слова можуть ніколи не з'явитися в словниках і стануть одвічною проблемою для перекладачів подібно нерозшифрованим акронімам [10].

Знання сленгу саме по собі не вирішує проблему його перекладу на іншу мову, оскільки виникає питання про те, чи є подібні лексичні одиниці у мові перекладу. На перший погляд такі відповідності повинні існувати, однак типи сленгу, частотність та мета його використання можуть значно відрізнятися в культурах різних народів. Так, наприкінці 1990 -х років молоді французи повернулися до вживання у мові "зворотного" сленгу "*verlan*" (тобто слів, що читаються справа наліво). Наприклад, слово *femme* (жінка) перетворювалося на *meuf* або *laisse tomber* (забудь про це), вимовлялося *laisseberton* (буквально "залиш бетон"). Безліч подібних виразів були невідомі не тільки поколінню батьків молодих людей, але навіть їх старшим братам і сестрам. Незважаючи на те, що в англійській мові такий тип сленгу існує, частотність його використання вкрай мала [10]. У словнику сленгу ми можемо знайти слово *deache* як синонім слова *head* або *essaff* для слова *face*, проте у мові молодих

англійців вони більше не зустрічаються, що зумовлює проблему при перекладі сленгу цього типу з французької мови.

У подібних випадках здійснюється пошук адекватних способів перекладу за допомогою інших перекладацьких прийомів, які є індивідуальними для кожної пари мов і культур.

Загальною стратегією перекладачів є ослаблення звучання або повна заміна сленгу лексикою нейтрального регістру, при цьому набувають чинності не цензурні міркування, а відсутність у мові перекладу лексики з відповідними характеристиками. Протилежна тенденція спостерігається значно рідше. Так, у німецькому фільмі "Сталінград" (1993) нейтральний текст повсюдно замінений американським сленгом: слово *Tatschlich* переведено як *No shit*, а слово *Drecksack* "перетворюється" на *Asshole*.

Інші форми соціолекту також створюють проблеми для перекладу з тих же причин, що й сленг. Зокрема, великі труднощі для перекладача представляє відображення засобами іншої мови класового розшарування в суспільстві мови оригіналу [13]. Досить вдалим прикладом є переклад творів англійського письменника-гумориста А. Лоудера, в яких представлені короткі діалоги, де мова персонажів за допомогою спеціальної орфографії імітує вимову вищих класів англійського суспільства, так званої вимови "*public school pronunciation*". Так, пропозиція "*The situation is fraught with danger*" звучить наступним чином: "*The sitweshns frott with dencher*". Переклад текстів подібних соціолінгвістичних рівнів на безкласову мову (наприклад, на німецьку, українську чи французьку) є надзвичайно важким завданням, тому перекладач дуже часто вдається до процедури "вирівнювання" (*levelling out*) мови оригіналу і перекладу, тим самим позбавляючи соціолект його яскравих неповторних рис.

Іноді процедура вирівнювання тексту має економічні чи політичні причини (такі як поширення продукції кіноіндустрії, або мовне домінування у світі). У цих випадках нерідко відбуваються невинувдані культурологічні переноси, що робить переклад неприродним і навіть дивним для читача.

Тим не менш, незважаючи на неймовірну складність перекладу соціолектів, зустрічаються і перекладацькі вдачі. Так, досить вдалою на думку Р. Циммера була спроба перекладу "кокнілекта" в п'єсі "Пігмаліон" на німецьку мову, при цьому ефект адекватності перекладу досягався за допомогою цілого комплексу різнорівневих трансформацій. У той час як діалект кокні представлений в англійському тексті виключно вимовою і граматичними особливостями мови персонажів, німецький перекладач використовував поряд з нестандартним вимовою і граматиною "вульгарну" лексику, незвичайні поєднання слів і ряд інших мовних засобів [12].

На закінчення ще раз підкреслимо велике значення уважного, серйозного і поважного ставлення до перекладу соціолектів і діалектів. Перекладацькі помилки і неточності у сфері соціолінгвістики можуть не тільки призвести до курйозів, але й до формування образливих стереотипів з точки зору певних соціальних груп. Цілком очевидно, що перекладацька стратегія "вирівнювання" текстів не повинна призводити до абсолютної натуралізації

соціолектів, діалектів і їх носіїв, перекладачеві слід вести невпинний пошук шляхів збереження в тексті перекладу соціального колориту оригіналу.

Проаналізувавши соціолекти медійного дискурсу, можна зробити висновок, що найбільш поширеною групою соціалектів даного дискурсу є професіоналізми, або жаргонна лексика, та сленг. Виходячи з цього, необхідно проаналізувати шляхи перекладу жаргонної лексики та сленгу. Необхідно зазначити, що різною буде мета, з якою використовуються соціолекти в різних середовища медійного дискурсу. Наприклад, жаргонна лексика в умовах телекомунікаційного, політичного та бізнес середовища використовується з метою спростити процес передачі інформації та для того, щоб економити час, так як професіоналізми різних середовищ добре відомі представникам тих чи інших професій і не потребують додаткового пояснення. Проте, соціолекти журналістського середовища зазвичай використовуються з іншою метою.

Розглянувши приклади соціолектів, можна зробити висновок, що найбільш розповсюдженим засобом перекладу соціолектів є переклад за допомогою аналогу. Цей метод є доречним при перекладі професіоналізмів, тому що, зазвичай, англійські жаргонізми мають відповідні аналоги у мові перекладу, які зрозумілі людині, що отримує дане повідомлення.

Другим способом перекладу соціалектів є описовий переклад. Він застосовується у тому випадку, коли відсутні аналоги або еквіваленти у мові перекладу. Такий засіб не може передати повного емоційного забарвлення, яке може нести лексична одиниця, проте розкриває зміст соціолекту. Цей засіб є доречним, коли необхідно передати зміст соціолекту, а отримувач інформації не ознайомлений з певним сленгом, або жаргоном тієї чи іншої сфери. Такий засіб досить часто застосовувався в процесі перекладу сленгу у журналістському середовищі.

Третім способом перекладу соціолектів є дослівний переклад. Цей переклад може застосовуватись для перекладу текстів економічного дискурсу, зважаючи на те, що шукати аналоги чи застосовувати описовий переклад для явищ, які і так зрозумілі отримувачу не є доцільним.

Література

1. *Аврорин В. А.* Проблемы изучения функциональной стороны языка. К вопросу о предмете социолингвистики / В. А. Аврорин – М.: Наука, 1975. – 276 с.
2. *Байсултанов И. В.* Социальная дифференциация лексического субстандарта английского языка в Австралии : автореф. дисс. ... канд. филол. наук / И. В. Байсултанов. – Пятигорск, 2005. – 16 с.
3. *Барташова О. А.* Функции профессионального жаргона / О. А. Барташова, Е. С. Татарникова // Проблемы филологии и методики преподавания иностранных языков : сборник научных статей. – СПб., 2005. – Вып. 6. – С. 191–197.
4. *Бойко Б. Л.* Основы теории социально-групповых диалектов : автореф. дисс. ... д-ра филол. наук / Б. Л. Бойко. – М., 2009. – 56 с.
5. *Ерофеева Т. И.* Социолект: стратификационное исследование : автореф. дисс. ... д-ра филол. наук / Т. И. Ерофеева. – СПб., 1995. – 49 с.
6. *Ерофеева Т. И.* Социолект как инструмент описания языковой ситуации региона / Т. И. Ерофеева // Вестник Пермского университета. Серия: Российская и зарубежная филология. – 2010. – Вып. 1(7). – С. 21–25.
7. *Иванова Н. С.* Молодёжный жаргон в лингвокультурном освещении : дисс. ... канд. филол. наук / Иванова Н. С. – Екатеринбург, 2007. – 342 с.

8. *Коровушкин В. П.* Введение в изучение англоязычного военного жаргона. Часть I. Теоретические основы и проблематика социолексикологического описания : учебное пособие / В. П. Коровушкин. – Череповец : ЧВВИУРЭ, 1989а. – 104 с.
9. *Коровушкин В. П.* Основы контрастной социолингвистики : дисс. ... д-ра филол. наук / Коровушкин В. П. – Пятигорск, 2005. – 643 с.
10. *Судзиловский Г. А.* Сленг – что это такое? Английская просторечная военная лексика : англо-русский словарь военного сленга / Г. А. Судзиловский. – М. : Воениздат, 1973. – 182 с.
11. *Хомяков В. А.* Некоторые типологические особенности нестандартной лексики английского, французского и русского языков / В. А. Хомяков // Вопросы языкознания. – 1992. – № 3. – С. 94–105.
12. *Хомяков В. А.* Нестандартная лексика в структуре английского языка национального периода / В. А. Хомяков. – М. : Дрофа, 2006. – 123 с.
13. *Швейцер А. Д.* Теория перевода: Статус, проблемы, аспекты / А. Д. Швейцер – М. : Наука, 1988. – 215 с.

Список Интернет источников

- <http://skateboarding.ru>.
<http://en.wikipedia.org/wiki>.
http://www.netipedia.com/index.php/Skateboarding_Slang.
http://snowboarding.about.com/od/snowboardingterms/Snowboarding_Terms.htm.

References

1. *Avrorin V. A.* Problemi izucheniya funtsionalnoi storoni yazika. K voprosu o predmete sotsiolingvistiki / V. A. Avrorin – М. : Nauka, 1975. – 276 s.
2. *Baisultanov I. V.* Sotsialnaya differentsiatsiya leksicheskogo substandarta angliyskogo yazika v Avstralii : avtoref. diss. ... kand. filol. nauk / I. V. Baisultanov. – Pyatigorsk, 2005. – 16 s.
3. *Bartashova O. A.* Funktsii professionalnogo zhargona / O. A. Bartashova, E. S. Tatarinova // Problemi filologii i metodiki prepodavaniya inostrannikh yazikov : sbornik nauchnikh statei. – SPb., 2005. – 16 s.
4. *Boiko B. L.* Osnovi teorii sotsialno-gruppvikh dialektov : avtoref. diss. ... d-ra filol. nauk / B. L. Boiko. – М., 2009. – 56 s.
5. *Yerofeeva T. I.* Sotsiolekt: stratifikatsionnoye issledovaniye : avtoref. diss. ... d-ra filol. nauk / T. I. Yerofeeva. – SPb., 1995. – 49 s.
6. *Yerofeeva T. I.* Sotsiolekt kak instrument opisaniya yazikovoy situatsii regiona / T. I. Yerofeeva // Vestnik Permskogo universiteta. Seriya: Rossiyskaya i zarubezhnaya filologiya. – 2010. – Vip. 1(7). – S. 21–25.
7. *Ivanova N. S.* Molodyozhniy zhargon v lingvokulturmom osvetchenii : diss. ... kand. filol. nauk / Ivanova N. S. – Yekaterinburg, 2007. – 342 s.
8. *Korovushkin V. P.* Vvedeniye v izucheniye angloyazichnogo voyennogo zhargona. Chast I. Teoreticheskiye osnovi i problematika sotsiolekologicheskogo opisaniya : uchebnoye posobiye / V. P. Korovushkin. – Cherepovets : CHVVIUPE, 1989а. – 104 s.
9. *Korovushkin V. P.* Osnovi kontrastivnoy sotsiolingvistiki : diss. ... d-ra filol. nauk / Korovushkin V. P. – Pyatigorsk, 2005. – 643 s.
10. *Sudzilovskiy G. A.* Sleng – chto eto takoye? Angliyskaya prostorechnaya voennaya leksika : anglo-russkiy slovar voennogo slenga / G. A. Sudzilovskiy. – М. : Voениzdat, 1973. – 182 s.
11. *Khomyakov V. A.* Nekotoryye tipologicheskiye osobennosti nestandardnoi leksiki angliyskogo, frantsuzskogo i russkogo yazikov / V. A. Khomyakov // Voprosi yazikoznaniya. – 1992. – № 3. – S. 94–105.
12. *Khomyakov V. A.* Nestandardnaya leksika v structure angliyskogo yazika natsionalnogo perioda / V. A. Khomyakov. – М. : Drofa, 2006. – 123 s.
13. *Shveytser A. D.* Teoriya perevoda: Status, problem, aspekti / A. D. Shveytser – М. : Nauka, 1988. – 215 s.

Internet sources

- <http://skateboarding.ru>.
<http://en.wikipedia.org/wiki>.
http://www.netipedia.com/index.php/Skateboarding_Slang.
http://ru.wikipedia.org/wiki/Shawn_White_Snowboarding.
http://snowboarding.about.com/od/snowboardingterms/Snowboarding_Terms.htm.